

minimalne dobre volje, ki je takrat očitno obstajala in ki je danes — kot vse kaže — ni več.

Nastaja vprašanje, kako si je treba obrazložiti ta malce zagonetni molk, ki je v nasprotju z dobrimi, ustaljenimi navadami kulturnega poročanja in ki se je vanj tako ostentativno umaknilo slovensko časopisje. Ali je ta molk zgolj izraz trenutne zadrege ali nekakšna izjemna in posebno pomenljiva oblika novinarskega komentarja? Ali pa je — česar tudi ne gre izključevati — samo preprost dokaz za nemoč našega novinarstva, da bi sproti zavzemalo samostojno, kritično in tvorno stališče do raznih aktualnih pojavov našega kulturnega in duhovnega življenja, posebno takih, ki so malo bolj zamotane ali celo sporne narave in ki na nesrečo še niso uradno katalogizirani?

D. Š.

POPRAVEK

V 10. številki *Sodobnosti* je napaka v članku D. Kermavnerja, na str. 878 v 16. vrsti od spodaj: besedičili pa so dosti o »bodočnosti« — pravilno: o »odločnosti«, ter v pesmi J. Udoviča *Veslo na peščini jutra*, na str. 866: Tam boš mogoče zatipal nalomljeno veslo, napravljeno — pravilno: *naplavljeno*.